

Samenvatting

Aanleiding

X heeft een bilateraal verzoek ingediend om zekerheid vooraf te krijgen over verrekenprijzen.

Feiten

X is gevestigd in Nederland en is de principaal van een multinationale groep. De groep houdt zich bezig met ontwikkeling, productie en verkoop van bepaalde producten. Y is gevestigd in Europa en is verantwoordelijk voor de installatie, onderhoud en reparatie van de producten verkocht in het betreffende land. X produceert en verkoopt deze producten aan klanten in Europa, inclusief het land van Y. De diensten van Y kunnen zowel tijdens als ook na de garantieperiode, die X geeft aan klanten, worden verleend.

Gedurende de garantieperiode worden technische diensten verleend door Y aan de klanten van X op basis van een intercompany dienstverleningsovereenkomst met X. De door Y benodigde onderdelen worden door X ter beschikking gesteld (hierna: Transactie 1). Na het verstrijken van de garantieperiode kan de klant opteren om de garantieperiode te verlengen. Bij een garantieverlenging zullen de voorwaarden van deze service overeenkomst onderhandeld worden met de klant door Y. In dat geval wordt de service overeenkomst direct overeengekomen tussen Y en de klant. De geleverde diensten onder een service overeenkomst zijn gelijk aan de geleverde diensten gedurende de garantieperiode. De door Y benodigde onderdelen koopt zij bij X (hierna: Transactie 2).

Rechtskader

Het verzoek van X ziet op het verkrijgen van zekerheid vooraf over de vaststelling van een zakelijke beloning (een arm's-lengthbeloning). Relevant is hierbij het besluit van de Staatssecretaris van 19 juni 2019, nr. 2019/13003, Stcrt. 2019, nr. 35519, waarin de kaders voor het verkrijgen van zekerheid vooraf zijn gegeven met betrekking tot rulings met een internationaal karakter. Tevens is van belang de Regeling laagbelastende staten en niet-coöperatieve rechtsgebieden voor belastingdoeleinden van de Staatssecretaris van 31 december 2018, nr. DB 2018/216528, Stcrt. 2018, 72064, zoals die is gewijzigd bij artikel VII van de Regeling van de Staatssecretaris van 18 december 2019, nr. 2019-0000199975, Stcrt. 2019, 69810. Het arm's-lengthbeginsel is in Nederland gecodificeerd door artikel 8b Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (Wet Vpb) en in het OESO-modelverdrag ter voorkoming van dubbele belastingheffing in artikel 9. In het OESO-commentaar op artikel 9 van het OESO-modelverdrag en de Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations (OESO-richtlijnen) wordt het arm's-lengthbeginsel van een nadere invulling voorzien. De OESO-richtlijnen geven een internationaal geaccepteerde invulling aan het arm's-lengthbeginsel en worden daarom in het verrekenprijbesluit van 11 mei 2018 (2018-6865) als een passende uitleg en verduidelijking van het in artikel 8b Wet Vpb omschreven beginsel gezien.

Overwegingen

1. X oefent in Nederland bedrijfseconomische operationele activiteiten uit (de zogenoemde economische nexus) en voorts worden de bedrijfseconomische operationele activiteiten voor rekening en risico van X uitgeoefend. Deze activiteiten passen bij de functie van het lichaam binnen het concern. Aanvullend is het besparen van Nederlandse of buitenlandse belasting niet de enige dan wel doorslaggevende beweegreden voor het verrichten van de (rechts)handeling (en) of transacties, en evenmin heeft de gevraagde zekerheid vooraf betrekking op de fiscale gevolgen van directe transacties met entiteiten die zijn gevestigd in Staten die zijn opgenomen in de Regeling laagbelastende staten en niet-coöperatieve rechtsgebieden voor belastingdoeleinden.
2. De OESO-richtlijnen schrijven voor dat een arm's-lengthbeloning wordt bepaald door middel van een vergelijkbaarheidsanalyse met onafhankelijke partijen. Daarbij dienen de functies, activa en gelopen risico's van de tested party te worden meegewogen. Binnen de gelieerde transacties zijn de functies van Y als uitvoerend te duiden. Y kan daarom worden beschouwd als de minst complexe partij in de gelieerde transacties en is aangemerkt als tested party.
3. De OESO-richtlijnen beschrijven een beperkt aantal methoden voor het bepalen van de arm's-lengthresultaten. Als deze aanwezig is, geeft de comparable uncontrolled price (CUP) methode de best mogelijke indicatie van de zakelijkheid van de gehanteerde prijzen. Voor de activiteiten van Y in Transactie 1 en Transactie 2 is echter geen CUP aangetroffen.
4. Een andere traditionele methode is de (bruto) cost plus methode die uitgaat van de vergelijking van de bruto marges van vergelijkbare ongelieerde partijen met de tested party. De bepaling van de bruto marge is mede afhankelijk van kostenrubricering en van de vergelijkbare partijen is die onbekend. Daardoor geeft een vergelijking op het niveau van de netto operationele marges (Transactional Net Margin Method met in dit geval de totale kosten als maatstaf) een betrouwbaardere uitkomst voor de bepaling van de beloning voor Transactie 1.
5. Een andere traditionele methode is de resale price methode die uitgaat van de vergelijking van de bruto marges van vergelijkbare ongelieerde partijen met de tested party. De bepaling van de bruto marge is mede afhankelijk van kostenrubricering en van de vergelijkbare partijen is die onbekend. Daardoor geeft een vergelijking op het niveau van de netto operationele marges (Transactional Net Margin Method met in dit geval relevante omzet als maatstaf) een betrouwbaardere uitkomst voor de bepaling van de beloning voor Transactie 2.
6. De bij het verzoek gevoegde benchmark studies voor Transactie 1 en Transactie 2 zijn beoordeeld en passend bevonden bij de functies, activa en risico's van Y.

Conclusie

De bevoegde autoriteiten hebben overeenstemming bereikt over de arm's-lengthbeloning voor de activiteiten van Y in het kader van Transactie 1 en Transactie 2. Deze overeenstemming is vervolgens uitgewerkt en geformaliseerd in een vaststellingsovereenkomst tussen de Belastingdienst en X.

In de vaststellingsovereenkomst is, conform hetgeen overeengekomen tussen de bevoegde autoriteiten, opgenomen welke bedrag in aanmerking zal worden genomen als arm's length beloning voor de activiteiten van Y in het kader van Transactie 1 en Transactie 2.

Dit is vastgelegd in een vaststellingsovereenkomst met een looptijd van 1 januari 2012 tot en met 31 december 2016. Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat over alle jaren de aangiften vennootschapsbelasting reeds zijn ingediend.